Hvordan snakker vi mennesker om døden?

Death Writings udstilling - **Politikens Forhal i København** 02.11.27-14.1.28
og Four Boxes Gallery i Skive marts 2028

Der et akut behov for at udvikle et sprog omkring dødsprocessen. Dette har jeg erfaret igennem mit feltarbejde i en ph.d. forskningsproces: Fra at interviewe en yngre uhelbredelig syg kræftpatient, som ikke følte han kunne snakke med sine venner om døden, til en hospicesygeplejerske, som fortalte at flere patienter ender med at have samtaler om døden med rengøringspersonalet i stedet for de pårørende eller sundhedspersonalet.

Jeg er billedkunstner der med det tværnationale udstillingsprojekt *Death Writings* netop vil tage fat i dette eksistentielle og samfundsrelevante spørgsmål. Udstillingsprojektet er min hidtil mest omfattende udstilling i Danmark og markerer afslutningen på min kunst-praksisbaserede ph.d. ved Zürich University of the Arts. Gennem feltarbejde på palliative afdelinger i Schweiz og Danmark undersøger jeg relationelle måder at forstå og erfare livets afslutning på.

Udstillingen præsenterer nye værker: et omfattende analogt filmværk, tekstilværker og en revision af dødsannoncen. Værkerne stiller skarpt på livet før, under og efter en dødsproces.

Ofte er ventetid et vilkår i mange dødsprocesser. Udstillingen tydeliggør derfor aktivt tid som både greb og tematik. Udstillingen udfoldes i tre temporale nedslag i dødsprocessen: i et genskabt venterum iscenesættes ventetiden inden dødsøjeblikket, i et analogt filmværk udforskes selve dødsøjeblikket, og i tekstile og digitale formater får det skrevne ord, dødsannoncen plads.

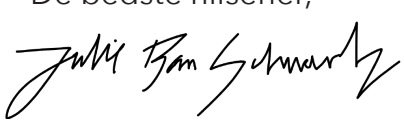
Et ambitiøst analogt filmværk
Den analoge filmproduktion er omkostningstung og tidskrævende og udgør derfor en væsentlig del af det samlede budget. Det analoge medies materialitet understøtter udstillingens fokus på det kropslige, taktile og sanselige og muliggør en lys og poetisk fortælling, hvor filmens særlige sensibilitet kan indfange nuancer, der ellers ville gå tabt digitalt. Filmen baseres på lydoptagelser med danske vågere, en palliativ sygeplejerske og en engelsk Death Doula.

Dødsannoncen som kulturel form
Inspireret fra udstillingsstedets placering i et mediehus, hvor aviserne har printet dødsannoncer siden 1770'erne tager jeg dødsannoncen op til revision. Formatet findes stort set uændret i de trykte aviser, men bliver brugt i meget mindre grad. Så jeg vil bearbejder det skrevne ord i nye formater: taktile og stoflige i tekstilværkerne, digitalt i netavisen samt digitalt på Politikens lysavis på den tæt befærdede Rådhusplads i København.

Udstillingsprojektet har allerede fået tildelt støtte fra Statens Kunstfond på 80.000 Kr. og 40.000 Kr fra Grosserer L. F. Foght's Fond. Jeg søger yderlige 15.000 DK. Kr. støtte fra Rådet for Visuel Kunst (som set i finansieringsplanen) til værk- og udstillingsproduktion – herunder scenografiske tekstiler til rummet og realiseringen af et analogt filmværk – for at udstillingen kan få den største folkelige gennemkraft og højeste kunstneriske kvalitet.
Jeg håber inderligt, at I har lyst til at være med til at støtte tilblivelsen af udstillingen, -jeres støtte vil være af stor betydning for at jeg kan lave en sanselig og fordybende total installation med faglig dybde der kan give de besøgende en mulighed for at kunne forholde sig til døden på nye måder.

Jeg glæder mig til at høre fra jer.

De bedste hilsener,

Julie Born Schwartz